

GĘDŹCOW (1) *ai*

gędźcow *a. gędźcowy.*

G sg m gędźcow(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde błędnie: gędcowy zam. gędziec (w cytacie: gędcowe zam. gędcom).

Przymiotnik dzierżawczy od „gędziec”: Liżká czáfu iednego/ ízlá do domu Gędźcowego BierEz I.

AL